

Міграційні процеси в Україні.

Міграція населення — переміщення людей через кордони тих чи інших територій зі зміною місця проживання назавжди або на більш-менш тривалий час.

У сучасних умовах домінуючою тенденцією у міжнародних відносинах є глобалізація, одним із проявів якої є міжнародна міграція робочої сили. Все більшого поширення набуває переміщення людських ресурсів, зумовлене соціально-економічними, військовими, етнічними і релігійними чинниками. Істотне зростання масштабів міжнародної міграції, залучення до неї значних обсягів трудових ресурсів робить актуальною необхідність дослідження міжнародних міграційних процесів робочої сили.

Україна є однією з найбільших країн-донорів робочої сили в Європі. Зовнішня трудова міграція стала об'єктивною реальністю сьогодення. Про це свідчить великий потік робочої сили закордон. За даними проекту Держкомстату України “Обстеження трудової міграції в Україні”, з початку 2005 р. до 1 червня 2008 р. за кордоном працювали 1,5 млн. мешканців України .

Скорочення попиту на робочу силу в Україні штовхає наших громадян на пошуки роботи за її межами. Також серед чинників масової еміграції українського населення можна виділити наступні: велика різниця умов життя і рівня заробітної плати в Україні та країнах Заходу; відсутність перспектив професійного зростання для багатьох талановитих українців; економічна нестабільність у країні; відсутність безпеки громадян, невпевненість у майбутньому.

Трудова міграція має як негативні, так і позитивні риси. Серед позитивних рис зазвичай називають зменшення напруги на місцевому ринку праці та підвищення добробуту домогосподарств мігрантів. Зовнішня трудова міграція здійснює сприятливий вплив на розвиток ринку праці в Україні. За умови неможливості зайнятості за кордоном рівень безробіття в Україні у I половині 2008 р. був би в 1,5 рази більшим від фактично зафіксованого.

За даними обстеження Держкомстату, у середньому трудовий мігрант заробляв у 2007 році 817 доларів США на місяць, що майже втричі вище від середньомісячної заробітної плати в Україні. Значна частина цих коштів потрапляє на батьківщину неформальними каналами – передаються через знайомих, водіїв транспортних засобів або привозяться власноручно.

Заробітки мігрантів мають велике, інколи вирішальне значення для добробуту їхніх домогосподарств. Крім того, тривале перебування у розвинених країнах сприяє формуванню ринкової свідомості, засвоєнню цінностей і норм цивілізованого суспільства. Водночас гострою залишається проблема захисту трудових мігрантів від сваволі роботодавців та посередників, реальною є загроза опинитися в нелюдських умовах існування та праці чи потрапити в тенета торговців людьми. Трудові мігранти переважно займаються роботами, що мало сприяють підвищенню їх кваліфікації, набуттю навичок, потрібних для майбутньої продуктивної діяльності на батьківщині. Тривала відсутність також може призводити до послаблення сімейних зв'язків.

Таким чином, аналіз існуючих тенденцій міграції робочої сили дає підстави стверджувати, що за склавшихся обставин для економіки країни трудова міграція є позитивним фактором, що зменшує напругу на внутрішньому ринку праці, знижує показники безробіття. Однак міграційний потік українців закордон занадто великий, що негативно впливає на демографічну ситуацію. Отже виникає необхідність формування виваженої державної політики щодо регулювання трудових міграцій. Тільки створення необхідних соціально-економічних й правових умов життя населення надасть можливість повернути міграційні потоки в цивілізоване русло та змусить їх працювати на розвиток вітчизняної економіки.

Дякую за увагу!